

Ἑλληνας ἢ ἀπαραίτητη ἐδραία βάσις πρὸς ἀνάπτυξιν ἰδιοῦ μας ἀνωτέρου πολιτισμοῦ. Ἐπείγει κατὰ ταῦτα ἢ κατὰ τὸ παρὸν ἔτος ἕκδοσις ἑνὸς ἢ δύο τόμων ἀπὸ τὰ τραγούδια — ἀκριτικά, ἱστορικά, κλέφτικα, παραλογές — μὲ σύντομον ἐπιστημονικὸν ὑπομνηματισμὸν ἢ καὶ ἄλλων τόμων μὲ τὰ λατρευτικὰ ἔθιμα, τὰ παραμῦθια καὶ τὰς παραδόσεις. Καὶ ὅλοι θὰ πειθοῦν, ὅτι εἰς τὰ ὑπόγεια τῆς Ἀκαδημίας διαφυλάσσεται καὶ ἀξιοποιεῖται ὁ μεγαλύτερος πνευματικὸς καὶ ἱστορικὸς θησαυρὸς τοῦ Ἑθνους. Ἀνάλογοι ἕκδοσις δύνανται νὰ γίνονιν καὶ εἰς τὸ Μεσαιωνικὸν Ἀρχεῖον.

Λυπηρὸν εἶναι, ὅτι οἱ κ. ἀκαδημαῖκοι ἐστερηθήσαν ἐπὶ μακρὸν χρόνον τὰ βιβλία τῆς πλουσίας Βιβλιοθήκης τῆς Ἀκαδημίας. Δι' ἀπροόπτους λόγους καθυστέρησεν ἢ ἀποπεράτωσις τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας, ἀλλ' ὡς βεβαιώνει μὲ τὴν ἀρμοδιότητά του ὁ κ. Ὁρλάνδος μετὰ τινος μῆρας καὶ πιθανῶς πρὸ τοῦ Πάσχα θὰ ἐπιτευχθῆ ἢ ἐκκένωσις τῶν δύο αἰθουσῶν τῶν κατεχομένων ὑπὸ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας καὶ συντόμως θὰ κατορθωθῆ ἢ διοργανώσις τῆς Βιβλιοθήκης καὶ τοῦ ἀναγνωστηρίου.

Ἄτοπον θὰ ἦτο νὰ ἐκθέσω περισσότερα περὶ τῶν ἀναγκῶν καὶ ἐλλείψεων τοῦ ἰδρύματος. Καὶ περαίνων τὴν ὁμιλίαν εὐχομαι εἰς ὅλους ὑμᾶς εὐτυχισμένον νὰ εἶναι τὸ νέον ἔτος καὶ καρποφόρον εἰς πνευματικὴν δρᾶσιν ἐντὸς τῆς Ἀκαδημίας καὶ ἐκτὸς αὐτῆς.

ΕΚΛΟΓΗ ΞΕΝΟΥ ΕΤΑΙΡΟΥ

Ἐξελέγη ξένος ἑταῖρος τῆς Ἀκαδημίας ὁ κ. **Gilbert Murray** μέχρι τοῦδε ἀντεπιστέλλον μέλος αὐτῆς ἐν τῇ Τάξει τῶν Γραμμάτων καὶ τῶν Καλῶν Τεχνῶν

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΙΣ ΒΙΒΛΙΟΥ

Ὁ κ. Γεώργ. Ἰωακείμογλου παρουσίασε τὸ βιβλίον τοῦ Ἄ. Φλώρου: Ἐσωτερικὴ Παθολογία, τόμ. Α' ἕκδ. 1^η, Ἀθῆναι 1955, καὶ εἶπε περὶ τοῦ περιεχομένου του τὰ ἑξῆς:

Ἐχω τὴν τιμὴν νὰ παρουσιάσω εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τὸν πρῶτον τόμον τῆς Ἐσωτερικῆς Παθολογίας τοῦ κ. Ἄ. Φλώρου τέως Διευθυντοῦ τῆς Β' Παθολογικῆς Κλινικῆς τοῦ Θεραπευτηρίου «Εὐαγγελισμὸς» καὶ Προέδρου τοῦ Ἰατρικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν.

Τὸ βιβλίον τοῦτο, ἀποτελούμενον ἀπὸ 846 σελίδας, περιλαμβάνει περὶ τῶν λοιμωδῶν νόσων. Εἰς τὴν εἰσαγωγὴν πραγματεύεται ὁ συγγραφεὺς τοὺς διηθητοὺς ἰούς, τὰς ρικετσειάς, τὰ μικρόβια, τὰς σπειροχαίτας, τοὺς μύκητας, τὰ πρωτόζωα, τοὺς τρόπους μεταδόσεως τῶν λοιμωδῶν νόσων, τὰς ἐνεργείας τῶν παθογόνων μικροοργανισμῶν ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου, τὴν ἄμυναν τοῦ ὄργανισμοῦ κατὰ τῶν αἰτίων τῶν λοιμω-

δῶν νόσων, καθὼς καὶ τὰ νεώτερα χημειοθεραπευτικὰ καὶ βιοθεραπευτικὰ φάρμακα.

Ἔπονται τὰ ἑξῆς κεφάλαια: Νόσοι ἐκ διηθητῶν ἰῶν, Νόσοι ἐκ ρικετσειῶν, μικροβιακὰ νόσοι, Νόσοι ἐκ στρεπτοκόκκων, σταφυλοκοκκικὰ λοιμῶξεις, πνευμονιοκοκκικὰ λοιμῶξεις, λοιμῶξεις προκαλούμεναι ἀπὸ Ναϊσσερίας, λοιμῶξεις προκαλούμεναι ἀπὸ Βρουκέλλας-Βρουκελλώσεις, λοιμῶξεις ὀφειλόμεναι εἰς αἰμοφίλους, λοιμῶξεις ὀφειλόμεναι εἰς Παστερελλείας, λοιμῶξεις ὀφειλόμεναι εἰς ἀναερόβια μικρόβια καὶ κυρίως κλωστηρίδια, λοιμῶξεις ἀνήκουσαι εἰς μικρόβια τῆς οἰκογενείας τῶν ἐντεροβακτηριοειδῶν, λοιμῶξεις ὀφειλόμεναι εἰς Δονάκια, λοιμῶξεις ὀφειλόμεναι εἰς Κορυννοβακτηρίδια, Νόσοι ὀφειλόμεναι εἰς Μυκοβακτηρίδια, Νόσοι ἐκ Σπειροχαιτῶν, Νόσοι ἐκ μυκήτων καὶ νόσοι ἐκ πρωτοζώων.

Τὸ βιβλίον τοῦτο πληροῖ ἐν μέγα κενὸν ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Ἱατρικῇ βιβλιογραφίᾳ.

Τὰ ὑπάρχοντα συγγράμματα Παθολογίας δὲν ἀνταποκρίνονται πρὸς τὰ σημερινὰ δεδομένα τῆς Ἐπιστήμης. Ὁ ἰατρὸς ὁ ὁποῖος θὰ ἐθεράπευε μίαν λοιμῶξιν, καθ' ὃν τρόπον συνιστᾶται εἰς συγγράμματα ἐκδοθέντα π.χ. πρὸ δεκαπέντε ἐτῶν, θὰ διέπραττε βαρὺ ἱατρικὸν σφάλμα. Ἡ θεραπεία τῶν λοιμῶδων νόσων ἐπετέλεσεν ἐν τῷ μεταξὺ τεραστίας προόδους. Δὲν πρόκειται μόνον περὶ προόδων εἰς τὸν τομέα τῆς Θεραπευτικῆς, ἀλλὰ καὶ περὶ προόδου εἰς τὸν τομέα τῆς Διαγνωστικῆς.

Εἰς χώρας αἱ ὁποῖαι ἔχουν πλουσίαν ἱατρικὴν βιβλιογραφίαν, ὑπάρχουν δύο εἰδῶν συγγράμματα Ἱατρικῆς, ἥτοι τὰ λεγόμενα Compendia, τὰ ὁποῖα περιλαμβάνουν τὰς γνώσεις αἱ ὁποῖαι εἶναι ἀπαραίτητοι διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ φοιτητοῦ τῆς Ἱατρικῆς εἰς τὰς ἐξετάσεις, καὶ τὰ ἐκτενέστερα συγγράμματα τὰ ὁποῖα εἶναι κυρίως τὰ διδακτικὰ (Lehrbücher), τὰ ὁποῖα προορίζονται τόσον διὰ τὸν φοιτητὴν τῆς Ἱατρικῆς ὅσον καὶ διὰ τὸν ἰατρόν, διὰ νὰ τὸν καθοδηγήσουν κατὰ τὴν ἐξάσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματός του.

Τὸ σύγγραμμα τοῦ κ. Φλώρου εἶναι διδακτικόν. Ἡ λεπτομέρεια μετὰ τῆς ὁποίας ὁ συγγραφεὺς πραγματεύεται διάφορα θέματα εἶναι προσόν. Ὁ μελετῶν διδακτικὸν σύγγραμμα πρέπει νὰ γνωρίσῃ τὰς λεπτομερείας διὰ νὰ πεισθῇ περὶ τῆς ὀρθότητος τῶν σκέψεων τοῦ συγγραφέως. Ἡ ἀπλὴ καθαρεύουσα τὴν ὁποίαν μεταχειρίζεται ὁ κ. Φλώρος συμβάλλει εἰς τὴν σαφήνειαν, ἥτις τὸν διακρίνει. Ὡς συμπέρασμα δύναμαι νὰ εἶπω ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ βιβλιογραφία τὴν στιγμὴν ταύτην δὲν ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ἄλλο καλύτερον σύγγραμμα παθολογίας.

Ὁ συγγραφεὺς εἶναι ἄξιος συγχαρητηρίων. Εὐχόμεθα, ὅπως δυνηθῇ νὰ ἐκδώσῃ καὶ τοὺς ἄλλους δύο τόμους τοὺς ὁποίους προβλέπει ἐν τῷ προλόγῳ του πρὸς ὀλοκλήρωσιν τοῦ ὅλου ἔργου του.